

» Zdenka Záhumenská (34), manželka šéfkuchára Martina Záhumenského

Čím ste chceli byť ako malé dieťa?

Speváčkou a tanečnicou. Vtipné na tom je, že som tanečné drevo a mám absolútny hudobný hluch. To mi však nebránilo s kamarátkami natáčať hudobné klipy, nahrávať sa doma na pásky, dokonca som navštevovala spevácky zbor, a keďže som si už vtedy uvedomovala svoj „talent“, na nácvi-koch a vystúpeniach som len otvárala ústa. Byť však aspoň na chvíľu „speváčkou“ bol krásny pocit :-).

Čo obdivujete sama na sebe, ktorú vlastnosť?

Jednoznačne pracovitosť. Som jedináčik a rodičia ma od útleho detstva viedli k tomu, aby som doma pomáhala, rovnako aby som si vedela vážiť hodnotu peňazí. A tak som už od pätnástich rokov chodila na letné brigády. Dodnes nemám problém so žiadnym druhom práce, svoju prácu milujem, čo je občas aj nevýhoda, pretože by som jej dokázala venovať celý svoj voľný čas. Keď sa však obzriem späť a vidím, aký kus cesty som si prešla len svojou tvrdou prácou, som na seba pyšná.

Istý čas ste žili v USA, dnes je vaším domovom Taliansko. Ste dobrodruh?

Nie, vôbec. Ak si niekto pozrie môj životopis, môže mať pocit, že som dobrodružný typ, opak je však pravdou. Na všetkých miestach som sa ocitla akousi zvláštnou náhodou a niekedy tomu sama nerozumiem.

Podnikanie v cudzom svete ste okúsili na Floride, ako sa zrodil cestovateľský projekt Sí, Italy?

Na Floride to bola náročná manuálna i psychická práca, ďaleko od rodiny, priateľov, vo svete s úplne odlišnými hodnotami a životným tempom. Rozbiehali sme vlastnú firmu na rekonštrukciu a údržbu bazénov a boli sme absolútne neskúsení. Je to biznis, kde je konkurencia dravá a urobí všetko pre to, aby získala ďalšieho zákazníka.

Bolo to veľmi náročné obdobie, ale i škola života, za ktorú som už teraz vďačná. A práve tam, skleslá, utahaná, som si prečítala článok o Toskán-sku a vravím si: „Ježiši, veď toto je TO miesto, kde by som si vedela predstaviť svoj život.“

Robiť to, čo človeka naplňa a robí ho šťastným, je veľkým pokladom. Plníte si svoj sen?

Neviem si predstaviť väčšie šťastie, ako keď má človek prácu, ktorá ho naplňa a na ktorú sa každé ráno teší. Ktorá

je niekde na hranici práce a koníčka, v ktorej sú aj výzvy a skúšky potešením. Mám veľmi veľa snov a všetky sú také, ktoré nemožno uchopiť. Moja práca je jednou z nich a verte mi, som za ňu vďačná každý deň.

Čo pre vás znamená úspech?

Ťažká otázka, keďže som sa nad pojmom „úspech“ nikdy nepozastavovala. Úspechom však pre mňa je, keď sa obhliadnem a vidím, akou cestou som si ako človek prešla. Keď vidím, ako som z ničoho vybuodovala serióznu

„Keď vidím za sebou kus cesty, ktorú som prešla, som sama na seba pyšná,“ hovorí Zdenka.

S Martinom sú obaja temperamentné povahy a často je to cítiť.

Taliansky život si užíva naplno.

„Na dobré jedlo sa ľahko zvyká“, tvrdí na margo manželstva so šéfkuchárom Zdenka.

a uznávanú firmu. Keď cítim, ako sa naše manželstvo pomaly krok za krokom posúva tam, kam ho smerujeme. Úspech pre mňa znamená plniť si sny, prechádzať prekážkami, ktoré sú často tvrdé, ale dávajú nám veľa. Úspechom sú pre mňa aj všetky výzvy, keď sa musíme pohnúť z našej komfortnej zóny, a zvládneme ich.

Žiť denne iba biznisom sa asi nedá. Čomu sa venujete, keď máte „day off“?

Dlhé roky mi bola práca aj koníčkom a venovala som jej všetko. Neskôr som pochopila, že touto cestou kráčať nemôžem. Začali sa u mňa prejavovať známky vyhorovania, bola som vždy unavená, nemala som už takú radosť a životnú energiu. Takže som si prísne nastolila čas pre seba. Baví ma cestovanie a hlavne to gurmánske, milujem čítanie a vzdelávanie, rada sa motám okolo domu, starám sa o kvety alebo majstrujem niečo pekné. Interiérový dizajn je niečo, na čom si ulietavam, a vždy sa teším, keď si kúpim nejaký pekný obraz či starožitný obrus. Rada si zájdem do kina a opäť sa vraciam k športu, ktorý ma kedysi veľmi bavil.

A čo vy a predstava manželky či mamy na plný úväzok? Vedeli by ste sa svojej práce úplne vzdať?

Biologické hodiny mi tikajú už dlhší čas, a ak sa nám pošťastí byť rodičmi, som pripravená byť mamou na plný úväzok :-).

Čo spojilo dušu cestovateľky s vychyteným michelinským šéfkuchárom?

Toskánsko. Zoznámili sme sa pri pripravovaní gurmánskeho pobytu, kde bol Maťo hlavnou hviezdou. Už pri prvom stretnutí začali strieľať neuveriteľné iskry, ktoré sa nedali prehliadnuť. A tak ako sa hovorí „láska hory prenáša“, priniesla mi aj môjho muža po jedenástich rokoch, ktoré strávil v Londýne, kde mal vybudované zázemie a zažíval veľký úspech.

Ako sa žije dvom úspešným ľuďom pod toskánskym slnkom?

Asi ako každému inému páru, i keď v najčarovnejšom a najpokojnejšom prostredí, aké poznám. Máme svoje nálady, prechádzame idylickými obdobiami, keď by sme sa od samej lásky zjedli, i obdobím, keď musíme riešiť nehody a troška sa od seba vzdalujeme. Obaja máme temperamentné povahy, preto sa ešte stále učíme byť spolu, viac chápať toho druhého a snažíme sa byť navzájom lepšími partnermi.

Možno si mnohí nevedomujú, ale je veľmi náročné, keď spolu dvojica trávi čas 24/7, keď sme si manželmi, kolegami i kamarátmi zároveň. Milujeme sa a vieme, že chceme život stráviť spolu, a to je dôležité.

Muž v kuchyni je snom azda každej ženy. Pustí vás vôbec k sporáku?

Na dobré sa ľahko zvyká :-)! Avšak práve v čase, keď odpovedám na vaše otázky, som pár dní na Slovensku

bez Maťka a oveľa intenzívnejšie si uvedomujem, aké šťastie mám, že mám po svojom boku kuchárskeho génia, ktorého varenie baví a ktorý sa každý deň stará o to, aby sme sa dobre a kvalitne najedli. Každý deň vymyslí, čo navarí, a často vykúzlí aj zo zvyškov niečo, čo ospevujem ešte dlho, predlho. Menšou nevýhodou je 17 šťastných kilogramov, ktoré som za necelé 4 roky života s ním pribrala.

Pamätáte sa na prvé jedlo, ktoré ste Martinovi navarili vy? Nebáli ste sa reakcie od šéfkuchára?

Joj, to bola dilema, ktorú som riešila pár dní. Stavila som nakoniec na poctivé lečo z voňavých talianskych rajčín s maďarskou klobáskou

a dobre som spravila, bol spokojný, aj dupľu si nabral :-). Ale tá tréma, ktorá to sprevádzala, nezabudnuteľné!
V kuchyni ho asi nič neprekvapí, kde by sme našli jeho slabé miesto?

Prirovnila by som ho k umeleckej duši, ktorá nerieši papierovačky, tabuľky a termíny. A keďže ja som pravý opak, párkrát sa nám už stalo, že sme sa pre to pohádali ako Taliani alebo som musela vystúpiť uprostred cesty z auta, pretože sme tú energiu, ktorá vznikla pri našej konfrontácii, nevedeli uniesť. Dokonca som ho párkrát, keď meškal, nechala doma :-).

“ Prácu milujem, ale keď sa pošťastí, budem mamou na plný úväzok. ”

